

Санъатшунослик фанлари

**“КАТТА АШУЛА” ЖАНРИНИНГ ЎЗБЕК ҚЎШИҚЧИЛИК САНЪАТИ
РИВОЖИДАГИ ЎРНИ ВА АҲАМИЯТИ**

Сафаров Зарифжон Қўйлиевич

ЎзДСМИ магистранти

Файзуллаева Хуршида Қўйлиевна

КарДУ ўқитувчиси

**РОЛЬ И ЗНАЧЕНИЕ ЖАНРА “КАТТА АШУЛА” В РАЗВИТИИ
УЗБЕКСКОГО ПЕВИЧЕСКОГО ИСКУССТВА**

Сафаров Зарифжон Койлиевич

Магистр Узбекского государственного института искусств и культуры

Файзуллаева Хуршида Койлиевна

Преподаватель Кааршинского государственного университета

**ROLE AND SIGNIFICANCE OF THE “КАТТА АШУЛА” GENRE IN THE
DEVELOPMENT OF THE UZBEK SINGING ART**

Safarov Zarifjon Koilievich

Master of the Uzbek State Institute of Arts and Culture

Fayzullaeva Khurshida Koilievna

Lecturer of the Karshi State University

Иқтибос келтириши учун / For citation / Для цитирования:

Сафаров З.К., Файзуллаева Х.К. “Катта ашула” жанрининг ўзбек қўшиқчилик санъати ривожидаги ўрни, ижро услублари, “Катта ашула” ижрочилик мактаблари ҳақида фикр юритилган.
<https://doi.org/10.47390/B1342142022N10>

Аннотация. Ушбу мақолада “Катта ашула” жанрининг ўзбек қўшиқчилик санъати ривожидаги ўрни, ижро услублари, “Катта ашула” ижрочилик мактаблари ҳақида фикр юритилган.

Калим сўзлар: “Катта ашула”, ижро, қобилият, маҳорат, “ашулаи калон”, “катта ялла”, “ҳаққоний ашула”.

Аннотация. В данной статье рассматривается роль жанра “Катта ашула” в развитии узбекского пения, методы исполнения, исполнительские школы “Катта ашула”.

Ключевые слова: “Катта ашула”, исполнение, умение, мастерство, “ашулаи калон”, “катта ялла”, “ҳаққоний ашула”

Annotation. This article discusses the role of the “Katta ashula” genre in the development of Uzbek singing, methods of performance, performing schools of “Katta ashula”.

Key words: “Katta ashula”, performance, skill, mastery, “ашулаи калон”, “катта ялла”, “ҳаққоний ашула”.

DOI: 10.47390/B1342142022N10

Ҳар бир халқнинг маданияти, миллий санъати ва бой бадиий анъаналари аждодлардан мерос қолган моддий ва маънавий бойликлар билан белгиланади. Шундай қадриятлардан бири овоз санъатидир. Чунки мусиқа овоз билан пайдо бўлган. Асрлар, минг йилликлар давомида ҳали чолгу асбоблари яратилмаган даврларда ёқ овоз санъати мавжуд бўлган. Ана ундан кейин чолгу асбоблари ихтиро қилинган. Овоз санъати пишиб етилганидан кейин ўз навбатида онгли равишда яъни, аниқ парда ва соз нуқтаи назаридан мусиқа вужудга келган.

Овоз санъати деганда биз бир томонидан Оллоҳ инъом этган неъматни тушунсак, иккинчи томондан ўша неъмат ато этилган инсонни ва уни ўша овоздан қандай фойдаланишини тушунамиз. Дарҳақиқат инсон овозини яратиш унинг ўзини қўлидан келмайди, аммо овозни мусиқага росмана созлаш, парваришлиш ва мутаносиб ҳамда ҳушсадо ишлатиш бу албатта санъатdir.

Масалан, қадимий оташпастлар динида мусиқанинг аҳамияти ниҳоятда катта бўлиб, диний маросимлар чоғида биронта чолгу асбоби ишлатилмаган. Гат шаклидаги фаҳрия, мадхия ва олқишилар фактат хониш (ашула) шаклида ижро қилинган. Чолгу асбоблар дунёвий мусиқа йўналишида ишлатилган. Фаробийнинг таъбири билан айтганда илк мусиқий кўринишлар диний мусиқа кўринишида пайдо бўлган. Оташпастлар айтадиган Авесто гатлари, оятлари барчаси мусиқа билан чамбарчас боғлиқ. У даврдаги оҳанг ва мусиқаларнинг номлари ҳозирги кунгача етиб келмаган. Аммо ёзма битиклари оз микдорда сакланиб қолган. Қадимий Хоразм археологик қазилмалариiga кўра илк мусиқа асбоби яъни, бурчакли арфа эрамизнинг II-III асрга мансуб. Ундан ҳам олдинроқ бўлгандир.... Лекин Авесто бу санадан анча илгарироқ пайдо бўлган. Айтмоқчимизки, овоз бирламчи мусиқа создир, мусиқий чолғулар эса овозга тақлид қилган ҳолда кейин яратилган.

Шу ўринда Ал-Фаробийнинг фикрларини таъкидлаб ўтмоқчимиз: Мусиқада икки хил овоз бор. Бири табии овоз бўлиб, у инсоннинг халқумидан

тараладиган овозидир. Унинг табиийлиги шундаки, хеч бир инсон овози бошқасиникига ўхшамайди, яъни, дунёда нечта одам бўлса шунча бир-бирига ўхшамайдиган овозлар бор. Колаверса, ўзгариш, ривожланиш ва сўниш хусусиятига эга. Иккинчи хил овоз бу мусиқий чолғуларнинг товушидир. Уларнинг сунъийлиги шундаки, барчаси одам овозига тақлид қиласи. Бундан ташқари бир бирига ўхшайди (масалан: танбур танбурга, сурнай сурнайга, скрипка скрипкага ва хоказо) ва одам овозидан фарқли ўлароқ ўзгармайди ҳамда умри узоқ бўлади. [1; 468-б.]

Инсон қўли билан ясалган чолғудан кўра овоз санъати моҳияттан бирламчи ҳисобланади. Яъни, мавжуд нарса бирламчи, ясалган жисм эса иккиламчи ва сунъидир. Шунга кўра овоз табиий мусиқий соз бўлганлиги ва бошқа инсон қўли билан ясалган созлар унга тақлид этувчи сифатида яратилганлиги айтиб ўтилган. “Қадимдан маросим қўшиқлари ва муқаддас китоблар қироатининг сирли кудратга бўлган эътиқод айнан шу овоз таъсири туфайли юзага келган. Туйғуларни жумбушга келтирувчи овоз оҳангни орқали Авесто, Забур оятлари (Довуд нағмалари) инсон қалбига етказилган. Нафис ва гўзал овоз оҳангларини қадрлаш ислом динига ҳам хосдир. Муқаддас китоб Қуръони карим пайғамбаримиз С.А.В.га ҳам илоҳий овоз ваҳий орқали нозил қилинган. “Қуръонни гўзал ва ёқимли овозда қироат қилинглар” деган сахих ҳадис ҳам бор. [2; 267-б.]

Катта ашула, патнусаки (патнис) ашула — Фаргона водийсига хос бўлган ўзбек анъанавий ашула йўли. Одатда, 2-5 ҳамнафас ашулачи (ҳофиз) томонидан чолгу жўрлигисиз (қўлларига патнис ёки ликобча ушлаган ҳолда) айтилади. Кўпинча юқори пардаларда ва кенг нафасда ижро этилиб, ўзига хос мураккаб ижро услуби билан ажралиб турди. Катта ашула қадимий маросим ва меҳнат қўшиқлари, марсия, навҳа, аёлғу қўшиқлари ҳамда аruz вазnidagi ғазалларнинг қад. ўқилиш услублари заминида вужудга келган. Катта ашула, одатда, катта йиғин, сайил ва тўй-томушаларда айтилган. Унинг ўтмишдаги намуналарида лирик ва насиҳатомуз ғазаллар билан бир қаторда диний, тасаввуф йўналишидаги шеърлар ҳам куйланган. Навоий, Лутфий, Машраб, Хазиний, Муқими, Фурқат, Завкий, Мискин ва бошқаларнинг ғазаллари Катта ашула жанридан алоҳида ўрин олган. Халқ орасида "Дўстлар" (Навоий), "Кўп эрди", "Ёлғиз", "Адашғанман" (Муқими), "Оҳ ким, раҳм айламас" (Фурқат), "Бир келсун", "Эй, дилбари жононим" (Мискин) каби Катта ашулашар кенг тарқалган. Ҳабибий, Чустий, Камтар, Чархий, Собир Абдулла, Акмал Пўлат, Восит Саъдулла, Насими, Эркин Воҳидов, Ўткир Рашид ва бошқаларнинг шеърлари ҳам Катта ашулада севиб ижро этилади.

Катта ашула ижрочилигига бадиҳа услубидан кенг фойдаланилади. Бу эса ундаги нутқдош ва оҳангдор тузилмалар бирбирига мукаммал ва узвий боғланишини таъминлайди, ашулани ранг-баранг мусиқа безаклари билан бойитади, турли авжлар қўлланишига олиб келади. Катта ашула ижрочиси анъанавий "устоз-шогирд" мактабини ўтган, шеърият қонунлари ва ижрочилик анъаналарига таянган, кенг диапазонли, баланд овозга ва маҳоратга эга бўлиши лозим. Ҳофизлар, одатда, шеър бандидаги бошланғич мисраларнинг хар бирини галма-гал, сўнгги мисраларни жўр бўлиб ижро этадилар. 20-аср нинг 2-ярмида Катта ашуланинг янги ашула-чолғу йўллари, яккахон ҳофизга мўлжалланган турлари юзага келди. Мазкур намуналарда чолгу ансамбли ҳамнафас ҳофиз вазифасини бажарган, ижрода эркин услуб сақланиб қолган. Катта ашуланинг бу услуби Жўрахон Султонов томонидан яратилган ("Эй дилбари жононим", "Оҳким", "Топмадим", "Гулузорим қани", "Мехнат аҳли", "Ўзбекистон" ва бошқалар). Айрим мақом шўйбалари ("Баёт", "Чоргоҳ", "Ушшоқ") ҳам Катта ашула ("ёввойи мақом") услубида айтилган (мас, "Ёввойи Ушшоқ", "Патнусаки Чоргоҳ", "Ликоби Баёт" ва бошқалар). Моҳир созандалар Катта ашуланинг чолғу (най, сурнай, ғижжак) йўлларини яратдилар. Ривожланиш мобайнида Катта ашула ижрочилик (Қўқон, Марғилон, Тошкент, Наманган — Андижон) мактаблари шаклланган. Эркақори Каримов, Шерқўзи Бойқўзиев, Ҳайдарали Ҳикматов, Мелиқўзи Юсупов, Ўтимбой Саримсоқов, Турдиали Эргашев, Отамирза Абдураҳмонов (Қўқон), Маматбува Сатторов, Жўрахон Султонов, Маъмуржон Узоқов, Болтабой Ражабов, Иброҳим Ишоков, Мусажон Орифжонов (Марғилон), Ориф Алимаҳсумов, Ортиқхўжа Имомхўжаев, Акбар Ҳайдаров, Эшмат Ҳайдаров, Очилхон Отахонов (Тошкент), Фаттоҳхон Мамадалиев, Одилжон Юсупов, Жўрахон Юсупов (Андижон), Ҳамроқулқори Тўракулов (Бешарик), Расулқори Мамадалиев (Бувайда), Солижон Ҳошимов (Қувасой) ва бошқа Катта ашула ижрочилигига шуҳрат қозонган. Ҳалима Носирова, Муножот Ё‘лчиева, Исмоил ва Истроил Ваҳобовлар, Маҳмуд Тожибоев, Маҳмуд Йўлдошевлар ҳам Катта ашулани маҳорат билан ижро этмоқдалар. 1984-йилдан ЎзРда Катта ашулачиларнинг кўриктанловлари (Марғилон, 1984; Тошкент, 1987; Қўқон, 1991; Шахрисабз, 1994) ўтказилмокда. Катта ашула ижрочилик йўллари анъанавий маҳорат мактаблари (Балиқчи, Бувайда) ва мусиқа ўқув юртлари (Фарғона санъат билим юрти, Ўзбекистон давлат консерваторияси)да ўзлаштириб келинган. 2001-йил Андижонда 1- Республика профессионал Катта ашула ижрочилари танлови ва илмий-амалий (Тошкент, Андижон) конференциялари ўтказилди. Катта ашула бастакор (Ф. Содиков, "Ўзбекистон", "Тўй муборак"; М. Муртозоев, "Соғиниш" ва бошқалар) ва композиторлар (В. Успенский, "Лирик поэма"; М. Тожиев, З-симфония; М. Бафоев, Халқ чолғулари

оркестри учун концерт; Б. Умиджонов, акапелла учун "Чоргоҳ")нинг ижодларига озуқа бўлмоқда. [3; 25-26-б.]

Катта ашула ижроидан зўр қобилият ва маҳорат, шунингдек, сўз бўғинларига эҳтиёт бўлишни, шеърнинг маъносини тингловчиларга тўла етказишни талаб қиласди. Катта ашулада сўз куй билан бир усулда "нафас" олади. Шу боис шеър ва куй бир-бирига шу қадар уйғунлашиб, бир-бирига сингиб кетганки, ўзини алоҳида эшитганда шеърни ҳам тинглаётгандек бўласиз. Бу ашулалар баланд пардаларда ижро этилиши, кўтаринки мавзудаги шеърларни қўлланиши ҳамда катта йиғинларда, сайилларда, тўй-томуша ва очик ҳавода айтилиши туфайли улар "катта ашула" деб аталади.

Катта ашула халқ орасида "ашулаи калон", "катта ялла", "ҳаққоний ашула" номлари билан юритилган. Унинг иккинчи номи патнис ёки патнусаки ашула ҳамда ликобча ашула деб аталган. Ашулани ҳофизлар қўлларига патнис ёки ликобча ушлаб, харакатлартиришади (овозларни тингловчига йўналтириш, ўзлари эшитиш ҳамда уни силкитиш орқали овоз безагига ёрдам бериш ҳолда).

Катта ашуланинг ижроилик маданияти юксалишида унинг ўзига хос ижроилик мактаблари шаклланди – қўқон (Эрка қори Каримов, Шерқўзи Бойқўзиев, Ҳамроқул қори, Мелиқўзи Юсупов, Турдиали Эргашев, Расулқори Мамадалиев), марғилон (Мамадбува Саттаров, Болтабой Ражабов, Жўрахон Султонов, Маъмуржон Узоқов, Турдиали Шарипов раҳбарлигидаги "Чоргоҳ" гурухи), андижон (Фаттоҳхон Мамадалиев, Одилжон Юсупов, Сайднаби Сайдназаров, Жўрахон ва Эргашвой Юсуповлар, Хуршид Ҳасанов), наманган (Маллабой Ҳамидов, Абдулла Ғозиев, Иброҳим Исоқов), тошкент (Акбар қори ва Эшмат Ҳайдаровлар, Очилхон Отаконов, Ориф Алимаҳсумов, Маҳмуд Тожибоев, Муножот Йўлчиева, Бекназар Дўстмуродов, Абдунаби Иброҳимов, Соибжон Ниёзов, Дилнурा Қодиркулова, Нодира Пирматова). Катта ашула нафақат анъанавий "устоз-шогирд" мактаб (Андижон, Қўқон, Марғилон)лари, балки замонавий мусиқа таълими тизими (академик лицей, санъат ва маданият мактаблари, консерватория, ЎзДСМИ) орқали ўзлаштирилмоқда. Катта ашула анъаналарини сақлашда илмий тадқиқотлар, нашр (китоб ва тўплам)лар, аудио ва видео ёзувлар, фильмлар, телекўрсатувлар, танловлар, айникса, ёшлар орасида кўрик-танловлар ўтказилмоқда.

Катта ашула ижроилари VII Халқаро Мусиқа Конгресси (Москва, 1971), IV Осиё Мусиқали Минбари (Филиппини, 1976), Европа фольклор фестивали (1985), АҚШ мусиқа фольклор фестивали (1987), "Шарқ тароналари" Халқаро мусиқа фестивали (Самарқанд, 1997-2015), "Асрлар садоси" Анъанавий маданият фестивали (Ўзбекистон, 2008-2013) каби иирик анжуманларда, Наврӯз ва Мустақиллик умумхалқ байрамларида ўз ижроилик маҳоратлари намойиш

этмоқдалар. 1984 йилдан бошлаб республика миқёсида мунтазам равишда катта ашула ижро чилари танловлари ўтказилмоқда (2013 йили Тошкент вилоятда бўлиб ўтди). Катта ашулани муҳофаза қилиш, сақлаш ва тарғиб этиш бўйича таржиба лойиҳаси АССУ ЮНЕСКОнинг (Япония) Олтин медали билан тақдирланди. Катта ашула 2009 йилда ЮНЕСКОнинг "Инсониятнинг номоддий маданий мероси" Репрезентатив рўйхатига киритилди. Фарғона водийсида ривожланган Катта ашула ЮНЕСКО тўплаган инсоният эришган 76 та маданий муваффақият орасидадир. ЮНЕСКО рўйхатида Аргентина тангоси, Япония Айн қабиласи рақси ва Франциянинг расмли гиламлари ҳам киритилган.

Хулоса ўрнида таъкидлаш жоизки, Миллий мумтоз наволар — халқимиз ижодий тафаккури маҳсали Катта ашула ноёб, айни пайтда ғоят машаққатли санъат туридир. Кўшиқчилик санъатининг ўзига хос ва бетакор йўналишларидан бири сифатида уни ижро этиш учун санъаткор нафакат соҳир овоз соҳиби, балки юксак бадиий дид, халқимиз тарихи ва маданиятидан воқиғ бўлиши лозим. Мамлакатимизда миллий қадриятларимиз, жумладан, бой маданий меросимизнинг ажралмас қисми бўлган қўшиқ ва ашула ижро чилигини ривожлантиришга алоҳида эътибор қаратилмоқда. Хусусан, Президентимизнинг 2017 йил 17 ноябрда қабул қилган “Ўзбек миллий мақом санъатини янада ривожлантириш чора-тадбирлари тўғрисида”ги қарори уни сақлаш ва янги босқичга олиб чиқиша дастуриламал бўлиши шубҳасиз. Зоро, кейинги йилларда ёшларнинг мусиқий мероснинг энг яхши намуналаридан баҳраманд этиш масаласига устувор аҳамият қаратилмоқда. Шу маънода санъат йўналишида таҳсил олаётган талаба ва ўкувчиларга мақом санъати борасида алоҳида дарслар ўтилиши маданият соҳасига энди қадам қўйиб келаётган ёшларда миллий ўзликни англаш туйғуси, юксак бадиий-эстетик дид ва тафаккурнинг шаклланишида муҳим аҳамиятга эга.

Адабиётлар/Литература/References:

1. Дарвеш Али Чангий, “Рисолаи мусиқий” ЎзФАШИ, ИНВ-468, 8(а), 8(б), 9(а), 9(б), 10(а), 10(б), 11(а), 11(б) варақ.
2. О.Матёқубов “Мақомот” (Тошкент 2004 йил, 267 бет.)
3. ЎзМЕ. Биринчи жилд. Тошкент, 2000-йил
4. Ў.Расулов, “Анъанавий хонандалик ўқитиш методикаси” А.Навоий номидаги, Ўзбекистон Миллий кутубхонаси нашриёти, Тошкент 2006 йил.